

Spoštovani, v tokratnih novičkah pišemo o Zakonu o interventnih ukrepih za razvoj Slovenije (ZIURS), ki kljub sprejetju zaradi postopka pred Ustavnim sodiščem še ni začel veljati. Predlagane spremembe, zlasti na področju »normirancev«, zato za zdaj še nimajo pravnih učinkov, zavezancem pa priporočamo, da spremljajo nadaljnji razvoj dogodkov.

Predstavljamo tudi pomembno sodbo Vrhovnega sodišča glede obdavčitve terjatev ob izbrisu družbe brez likvidacije, ki prinaša pomembna pojasnila glede razlikovanja med odpustom dolga in prenehanjem terjatve zaradi konfuzije.

Poleg tega vas seznanjamo še s področjem DDV identifikacije v tujini in spremembami pri uvozu pošiljk do 150 EUR.

Želimo vam prijetno poletje, sproščene dopustniške dni in zanimivo branje!

BDO davčna ekipa

Objavljeni prispevki predstavljajo splošne situacije in lahko služijo zgolj kot okvir ali splošno vodilo pri proučevanju davčnih problemov. Družba BDO d.o.o. in avtorji prispevkov ne prevzemajo nobene odgovornosti za posledice, ki bi nastale kot rezultat samostojnega udejstvovanja na podlagi predstavljenih prispevkov. Svetujemo vam, da se glede podrobnosti ali uporabe predstavljenih primerov v konkretnih situacijah obrnete na nas in z veseljem vam bomo pomagali.

VSEBINA

Kaj se dogaja z davčnimi spremembami?	2
EU uvaja 3 EUR carine za majhne pakete: nova pravila od 1. 7. 2026	3
Obdavčitev terjatev ob izbrisu družbe brez likvidacije	4
DDV identifikacija v tujini – kdaj je potrebna in na kaj morajo biti davčni zavezanci pozorni?	5
DDV skupine in pregled članov na FURS seznamu	8

Kaj se dogaja z davčnimi spremembami?

Zakon o interventnih ukrepih sprejet, vendar še ne uveljavljen!

Zakon o interventnih ukrepih za razvoj Slovenije (ZIURS) je v mesecu maju prinesel napoved pomembnih sprememb na davčnem področju, pri čemer so bili ponovno v ospredju normiranci. V Državnem zboru je bil ZIURS sicer sprejet 11. maja 2026, vendar zakon še ni bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije in zato še ni začel veljati. Razlog za to je vložena pobuda za razpis zakonodajnega referendumu. Državni zbor je po vloženi pobudi sprejel sklep, da referendum o ZIURS ni dopusten, med drugim zaradi davčne vsebine zakona. Zoper ta sklep je bila vložena zahteva za ustavnosodno presojo, zato se trenutno čaka na odločitev Ustavnega sodišča. Dokler Ustavno sodišče o tem sklepu ne odloči oziroma dokler postopek ni drugače zaključen, zakon ne more biti poslan v razglasitev in objavo. To pomeni, da predlagane spremembe za zdaj še nimajo pravnih učinkov.

Kot je bilo na to temo že veliko zapisanega, ZIURS prinaša številne spremembe na različnih področjih. Med davčno pomembnejšimi so predvidene spremembe pri sistemu normiranih odhodkov, obdavčitvi dohodkov iz oddajanja nepremičnin v najem, prispevkah za socialno varnost, DDV in drugih obveznih dajatvah. Za normirance je posebej pomembna prenova pogojev za vstop in obstanek v sistemu normiranih odhodkov in predvsem višina normiranih odhodkov.

Za zavezance so posebej pomembne tudi prehodne določbe za leto 2026. Spremenjene določbe Zakona o dohodnini naj bi se uporabljale za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2026 dalje. Zavezanci, ki so za leto 2026 že oddali davčni obračun brez priglasitve ugotavljanja davčne osnove z normiranimi odhodki, bi lahko to priglasili naknadno s popravkom davčnega obračuna. Osnovni rok za to je določen do 30. junija 2026.

Ker zakon do sredine junija 2026 še ni začel veljati, pa je za te primere pomembna dodatna prehodna določba: če ZIURS začne veljati po 15. juniju 2026, se rok za naknadno priglasitev podaljša na 30 dni

Foto: Daria Ponomareva / www.pexels.com

po njegovi uveljavitvi. Enako velja tudi za zavezance, ki so v letu 2026 na novo začeli opravljati dejavnost in bi želeli za leto 2026 uveljavljati ugotavljanje davčne osnove z normiranimi odhodki, če za to izpolnjujejo predpisane pogoje.

Zavezancem zato priporočamo, da spremljajo nadaljnji potek postopka pred Ustavnim sodiščem in morebitno objavo zakona v Uradnem listu. Šele z uveljavitvijo

ZIURS bodo namreč začeli teči roki, ki so vezani na njegovo uveljavitev, vključno s 30-dnevnim rokom za naknadno ureditev statusa normiranca za leto 2026. Smiselno pa je že sedaj razmisliti tudi o spremljanju in dokumentiranju dejanskih stroškov, saj so spremembe na tem področju očitno edina stalnica.

ANA POGAČNIK
ana.pogacnik@bdo.si

EU uvaja 3 EUR carine za majhne pakete: nova pravila od 1. 7. 2026

Svet EU je dokončno odobril nova pravila o carinah za blago v majhnih paketih, ki jih potrošniki najpogosteje naročajo prek spletnih platform iz držav zunaj EU.

Cilj reforme je odpraviti dosedanjo oprostitve carin za pošiljke do 150 EUR in zagotoviti bolj enake pogoje za evropske in tuje prodajalce.

Od 1. julija 2026 se uvaja začasna pavšalna carinska dajatev v višini **3 EUR na postavko v paketu** za blago v vrednosti do 150 EUR.

- ▶ carina se obračuna po posameznih postavkah (tarifnih kategorijah),
- ▶ DDV se obračuna kot doslej,
- ▶ v davčno osnovo se všteva tudi carina.

Primeri izračuna

1. Različni izdelki v enem paketu

Paket vsebuje svinčnik, zvezek in obesek za ključke, pri čemer vsak izdelek predstavlja svojo carinsko postavko.

- ▶ 3 × 3 EUR carine = **9 EUR carine**
- ▶ poleg tega se obračuna DDV na vrednost blaga + carina

2. Enaka izdelka v paketu

Paket vsebuje dve enaki majici.

- ▶ obe majici se uvrščata v eno carinsko postavko
- ▶ carina = **3 EUR**
- ▶ DDV se obračuna na vrednost blaga + 3 EUR carine

3. Posamezen izdelek

Majica v vrednosti 10 EUR:

- ▶ carina: 3 EUR
- ▶ davčna osnova: 10 EUR + 3 EUR = 13 EUR
- ▶ DDV (22 %): 2,68 EUR
- ▶ skupaj: **5,68 EUR**

4. Različne tarifne kategorije

Paket vsebuje eno svileno in dve volneni bluzi, ki spadajo v različne tarifne podštevilke.

- ▶ 2 različni postavki → 2 × 3 EUR = 6 EUR carine

Foto: Haberdreid Photography / www.pexels.com

Plačilo in carinski postopek

Carina se obračuna preko carinske deklaracije, ne glede na to, ali gre za poenostavljeni uvoz (IOSS) ali klasični postopek. Poleg tega ostajajo stroški carinskega zastopanja, ki se lahko povečajo zaradi sprememb v načinu zastopanja.

Začasna rešitev do sistemske reforme

Ukrep velja kot prehodna rešitev do vzpostavitve EU vozlišča carinskih podatkov, predvidoma leta 2028, ko bodo začasne pavšalne dajatve nadomestile običajne carinske tarife.

- ▶ 3 EUR pavšalna carina velja od **1. 7. 2026 do 1. 7. 2028**
- ▶ možna je tudi podaljšava ukrepa

Nakupi znotraj EU ostajajo nespremenjeni

Dodatna carina se ne obračuna za blago, ki je že v EU. Pri spletnih trgovcih, ki blago dejansko pošiljajo iz tretjih držav, pa se pravila uporabljajo ne glede na videz EU trgovine.

Vračila blaga

Ukinja se možnost avtomatskega povračila carine in DDV pri vračilu blaga do 150 EUR. Povračilo je možno le v primeru napak ali neskladnosti blaga.

Začetek uporabe

Nova pravila začnejo veljati **1. 7. 2026**, pri čemer je ključen datum sprejema carinske deklaracije (carinjenja), ne datum naročila, zato se lahko nova ureditev uporablja tudi za predhodno naročeno blago, če bo carinjeno po začetku veljavnosti.

AJDA KUNSTELJ

ajda.kunstelj@bdo.si

Obdavčitev terjatev ob izbrisu družbe brez likvidacije

Družba največkrat preneha prostovoljno, torej z odločitvijo družbenikov. Ob njenem prenehanju vse premoženje, ki ga je družba imela (kamor sodijo tudi terjatve družbe), pride na njene družbenike.

V praksi se nemalokrat zgodi, da ima družba terjatev tudi do njenih družbenikov, kar pomeni, da se ob prenehanju družbe, upnik (družba) in dolжник (družbenik), združita v isti osebi. Če družbenik pred prenehanjem družbe svoje obveznosti do svoje družbe ni izpolnil je davčni organ, v praksi, nemalokrat takšno transakcijo obravnaval kot izplačilo dividende in posledično zahteval plačilo davka. Z vprašanjem, ali je takšna davčna obravnava sploh pravilna, se je ukvarjalo Vrhovno sodišče v zadevi X Ips 35/2025.

V sodbi Vrhovnega sodišča X Ips 35/2025 je obravnavano vprašanje, ali prenehanje družbe po skrajšanem postopku brez likvidacije pomeni odpust dolga družbeniku in posledično obveznost plačila dohodnine od dividend.

Vrhovno sodišče je zavzelo pomembno stališče, da sam izbris družbe ne pomeni odpusta dolga, temveč prehod premoženja družbe na družbenika. V obravnavanem primeru, je družbenik s strani družbe prejemal posojila, ki jih večinoma ni vračal. Po smrti družbenika je delež v družbi podedovala njegova žena, ki je potem družbo izbrisala po skrajšanem postopku brez likvidacije. Ker posojila s strani družbenika družbi pred izbrisom niso bila vrnjena, je davčni organ ocenil, da je z izbrisom prišlo do odpusta dolga, kar naj bi predstavljalo prikrito izplačilo dobička oziroma dividendo.

Ključno pravno vprašanje je bilo, ali je družba pred izbrisom dolžna obračunati in plačati dohodnino od dividend zaradi domnevnega odpusta dolga družbenici.

Vrhovno sodišče je poudarilo, da po ZGD-1 premoženje družbe ob izbrisu ne preneha, ampak preide na družbenike kot izplačilo njihovega lastniškega deleža. Če med tem premoženjem obstaja tudi terjatev do družbenika, ta po prenosu premoženja preneha zaradi konfuzije (združitve upnika

Foto: Rachel Claire / www.pexels.com

in dolžnika v isti osebi). Takšno prenehanje obveznosti ni enako odpustu dolga.

Sodišče je posebej izpostavilo, da je odpust dolga po Obligacijskem zakoniku dvostranski pravni posel, ki zahteva jasno voljo upnika, da dolg odpusti. V konkretnem primeru družba takšne volje ni izrazila.

Vrhovno sodišče je zavrnilo stališče davčnega organa in Upravnega sodišča, da že sam izbris družbe pomeni dejanski odpust dolga. Takšna razlaga bi po oceni sodišča nasprotovala zakonski ureditvi in ustvarjala pravno fikcijo brez podlage v veljavnem pravu.

Sodišče je pojasnilo tudi, da bi bila drugačna davčna obravnava mogoča le, če bi bil izbris družbe del umetne sheme za izogibanje davkom v smislu 74. člena ZDavP-2. V obravnavanem primeru za tak zaključek ni bilo podlage, saj je bila odločitev za zaprtje družbe posledica smrti moža, ki je vodil poslovanje, družbenica, ki pa je kot zakonita dedinja po pokojnem možu podedovala delež v družbi, pa poslovanja ni mogla nadaljevati.

Pomemben poudarek sodbe je tudi razlikovanje med odpustom dolga in navideznimi posojili. Če bi davčni organ menil, da posojila sploh niso bila resnična in so prikivala izplačilo dobička, bi moral uporabiti pravila o navideznih pravnih poslih. Ni pa mogoče hkrati trditi, da posojilo ni bilo resnično, in da je bil pozneje odpuščen dolg iz tega istega posojila.

Pomen sodbe za prakso: Sodba potrjuje, da prenos premoženja družbe na družbenika ob izbrisu družbe brez likvidacije sam po sebi ne pomeni odpusta dolga. Terjatve do družbenika preidejo nanj kot del premoženja družbe in nato prenehajo zaradi konfuzije. Tak položaj se praviloma obdavčuje kot dobiček iz kapitala, ne pa kot dividenda zaradi prikritega izplačila dobička, razen če davčni organ dokaže obstoj zlorabe ali drugega nedovoljenega davčnega ravnanja.

SANJA PURIĆ

sanja.puric@bdo.si

DDV identifikacija v tujini – kdaj je potrebna in na kaj morajo biti davčni zavezanci pozorni?

Poslovanje slovenskih davčnih zavezancev na tujih trgih je danes nekaj povsem običajnega. Pri čezmejnem poslovanju se davčni zavezanci pogosto srečajo z vprašanjem, ali se morajo v drugi državi identificirati za namene DDV.

Napačna presoja lahko povzroči odmero tujega DDV, dodatne stroške, zamudne postopke popravljanja obračunov in celo sankcije tujih davčnih organov. Zato je pomembno, da davčni zavezanci pravočasno prepoznajo situacije, v katerih nastane obveznost DDV identifikacije v tujini.

DDV identifikacija za nazaj praviloma ni mogoča

Ena izmed pogostih zmot je prepričanje, da je mogoče DDV identifikacijo urediti za nazaj. V Sloveniji DDV identifikacija za nazaj praviloma ni mogoča in podobno velja v večini EU držav (in tudi izven EU). Če davčni zavezanec ugotovi, da bi moral biti identificiran že prej, se mora identificirati čim prej ter napake, če to dopušča DDV zakonodaja države kjer se identificiramo, popraviti preko samoprijave in ustreznih popravkov obračunov. V Sloveniji se takšne napake relativno enostavno popravljajo, čeprav za prepozno DDV identifikacijo samoprijava ni možna in davčni zavezanec lahko dobi globo ali opomin.

Če smo v zamudi z DDV identifikacijo je pomembno, da preverimo ali je odbitek DDV za nakupe, ki so časovno pred datumom DDV identifikacije, mogoč ali ne. Naša zakonodaja, čeprav je to malo poznano, omogoča v nekaterih primerih odbitek vstopnega DDV po prejetih računih za nakupe, ki so bili opravljeni pred datumom DDV identifikacije, če so bili ti nakupi uporabljeni za opravljanje obdavčenih transakcij. To pomeni, da zamuda pri DDV identifikaciji ne pomeni nujno izgube pravice do odbitka DDV, vendar pa lahko povzroči dodatne administrativne obveznosti, obračun zamudnih obresti in morebitno globo.

Foto: Nikita Igonkin / www.pexels.com

Posebnosti pri tujih davčnih zavezancih v Sloveniji

Po spremembah pravil za male davčne zavezance in uvedbi čezmejne SME ureditve so pogoji za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v večji meri usklajeni med domačimi in tujimi davčnimi zavezanci. Kljub temu administrativni postopki vezani na DDV identifikacijo v Sloveniji niso v vseh primerih enaki za domače in tuje davčne zavezance.

Tuji davčni zavezanci morajo zato pred opravljanjem transakcij v Sloveniji

preveriti, ali zanje nastane obveznost DDV identifikacije oziroma ali lahko uporabijo katero izmed posebnih ureditev. Obveznost DDV identifikacije je odvisna od vrste transakcij, kraja obdavčitve in uporabe pravil obrnjene davčne obveznosti.

Davčni zavezanec s sedežem izven Evropske unije mora praviloma imenovati davčnega zastopnika, če se želijo identificirati za DDV v Sloveniji, medtem ko je za davčne zavezance iz držav članic EU imenovanje zastopnika zgolj možnost in ne obveznost. ▶

KDAJ SE MORA SLOVENSKI DAVČNI ZAVEZANEC IDENTIFICIRATI ZA DDV V TUJINI?

Najpogostejši razlog za DDV identifikacijo v tujini so transakcije, pri katerih se kraj obdavčitve prenese v drugo državo. Takšne situacije se pojavljajo predvsem pri:

- nakupu in prodaji blaga znotraj iste tuje države,
- skladiščenju blaga v tujini,
- dobavah blaga z montažo oziroma inštalacijo,
- premikih lastnega blaga med državami,
- predelavi blaga v drugi državi (če blago no vrnjeno nazaj pošiljatelju),
- izvozu blaga iz države, v kateri je bil opravljen nakup.

V določenih primerih DDV identifikacija ni zakonsko obvezna, vendar je ekonomsko smiselna. Če davčni zavezanec v drugi državi prejema račune z lokalnim DDV in želi ta DDV odbijati neposredno v obračunih te države, je DDV identifikacija pogosto najugodnejša rešitev.

DDV IDENTIFIKACIJA V TUJINI

Postopki DDV identifikacije se med državami močno razlikujejo

Davčni zavezanci pogosto pričakujejo, da bo DDV identifikacija v tujini podobna slovenskim postopkom. V praksi pa so razlike med državami precejšnje.

Nekatere države zahtevajo dodatne osebne podatke odgovornih oseb, druge overjene prevode dokumentacije, ponekod pa so potrebni celo notarsko overjeni dokumenti ali originali listin. Zlasti pri državah izven EU lahko davčni organi zahtevajo lokalni bančni račun, davčnega zastopnika ali druge posebne dokumente kot npr. družbeno pogodbo oz. akt o ustanovitvi.

Praviloma so za DDV identifikacijo potrebni naslednji dokumenti:

- izpis iz poslovnega registra,
- dokazilo o slovenski identifikacijski številki za DDV,
- ustanovitveni akt družbe,
- osebni dokumenti zakonitega zastopnika,
- dokazila o načrtovanih poslovnih transakcijah,
- pooblastilo za lokalnega svetovalca ali zastopnika.

Foto: Ben Mack / www.pexels.com

Trajanje postopka je odvisno od posamezne države in lahko znaša od nekaj tednov do več mesecev.

NEKAJ PRAKTIČNIH PRIMEROV

Avstrija

Slovenski davčni zavezanec je od prodajalca iz Madžarske kupil blago, ki ga je predelal v Avstriji in nato poslal k sebi v Slovenijo. Odgovor svetovalcev v Avstriji je bil, da je obvezna DDV identifikacija. Postopek DDV identifikacije običajno traja tri do štiri tedne, po pridobitvi identifikacijske številke za DDV pa mora davčni zavezanec redno oddajati DDV obračune. Vsebinsko je zavezanec v Avstriji iz Madžarke pridobil blago in je zato posledično v avstrijskem DDV obračunu poročal pridobitev blaga. V naslednjem koraku je dobil račun

od Avstrijskega davčnega zavezanca za predelavo tega blaga. Ker slovenski zavezanec ni imel v Avstriji poslovne enote in čeprav je bil identificiran za DDV namene v Avstriji se storitev predelave obdavčuje po pravilih 44. čl. Direktive (oz. če bi bila predelava v Sloveniji bi bila obdavčitev po pravilih prvega odstavka 25. čl. ZDDV-1). To pomeni, da je izvajalec izdal račun na prejemnikovo slovensko DDV številko in je prejemnik ta račun upošteval v slovenskem DDV obračunu in ne avstrijskem. V zadnjem koraku je imel zavezanec premik lastnega blaga (po izvedeni dodelavi) iz Avstrije v Slovenijo kar pomeni, da je poročal v avstrijskem DDV obračunu EU dobavo na svojo slovensko DDV številko. Čeprav za to še ni izdal računa, ker dobave še ni bilo, je to tudi z vidika slovenske DDV zakonodaje premik blaga po 9. čl. ZDDV-1, ki se šteje za dobavo. V slovenskem DDV

Foto: Ryutarou Tsukata / www.pexels.com/

obračunu mora tak zavezanec poročati prejem lastnega blaga iz Avstrije in narediti samoobdavčitev za pridobitev blaga iz Avstrije v Slovenijo. Podlaga za vpis v KPR je temeljnica kjer se kot dobaviteljeva ID št. za DDV vpiše zavezančeva avstrijska ID št. za DDV in kot vrednost lastna cena blaga. Frekvenca oddajanja DDV obračunov v Avstriji je odvisna od velikosti prometa in je zato lahko poročanje kvartalno in ne nujno mesečno. Pozna pa Avstrija, podobno kot druge države EU, letni DDV obračun. Vse to je treba upoštevati ko načrtujemo kakšne stroške bomo imeli z DDV identifikacijo v tujini.

V Nemčiji je DDV identifikacija pogosto potrebna pri dobavah blaga iz Nemčije v druge države članice EU. Posebnost nemškega sistema je, da morajo novo identificirani zavezanci običajno prvi dve leti oddajati mesečne DDV obračune.

V **Italiji** so pogosti primeri nakupa in prodaje blaga znotraj države. Poleg rednih DDV obračunov je treba upoštevati tudi posebna pravila glede plačevanja davka,

letnih poročil in vračila presežkov DDV. V Italiji se presežek DDV ne vrne kar avtomatično kot je to v Sloveniji. ZA vračilo presežka je treba predložiti ali garancijo ali pa, da obračun pregleda »pooblaščen« davčni svetovalac, ki potrdi ustreznost presežka.

Švica kot država izven EU, ima zelo primerljiv DDV sistem kot ga poznamo pri nas v zadnjem letu pa je odpravila nekaj omejitev pri čemer velja poudariti predvsem to, da je bilo treba prej plačati vnaprej letno ocenjeni znesek DDV.

IZBIRA SVETOVALCA

Izbira svetovalca je pomembnejša, kot se zdi. Ker so postopki med državami zelo različni, se davčni zavezanci pogosto odločijo za sodelovanje z lokalnimi davčnimi svetovalci. Pri izbiri je pomembno preveriti, ali svetovalac dejansko razume področje DDV identifikacij za tuje davčne in predlaganje morebitnih ostalih evidenc. To na prvi pogled zgleda zelo nezahtevno vendar ali znate narediti za tujega davčnega

zavezanca DDV evidence (elektronsko obliko evidenc kot smo jih uvedli s 1. 7. 2025) glede na to, da tuj zavezanec v Sloveniji primeroma nima niti podružnice niti odvisne družbe in se vse knjiži v tujini s tujimi računovodskimi programi, ki niso prilagojeni poročanju našemu FURS-u. V tej luči je »parola« pred izpolnjenega DDV-O obrazca zdi za tuje davčne zavezance skoraj smešna.

Pred začetkom sodelovanja je priporočljivo natančno opredeliti:

- ali je DDV identifikacija sploh potrebna,
- kdo bo oddajal DDV obračune,
- kdo bo prejemal uradno pošto davčnih organov,
- kakšni so roki za posredovanje podatkov,
- koliko stanejo DDV identifikacija, redna poročanja in morebitni popravki,
- ali svetovalac spremlja zakonodajne spremembe.

Prav tako je priporočljivo pridobiti kopije vseh oddanih DDV obračunov in redno preverjati usklajenost računovodskih evidenc z oddanimi poročili kar pomeni, da je treba dokumente, pa čeprav je obračunan tuj DDV knjižiti in preveriti ustaljenost terjatev in obveznosti za tuj DDV z oddanim tujim DDV obračunom po katerem je plačilo ali vračilo.

ZAKLJUČEK

DDV identifikacija v tujini je postala sestavni del mednarodnega poslovanja številnih slovenskih davčnih zavezancev. Čeprav se na prvi pogled zdi zgolj administrativna formalnost, lahko nepravočasna ali nepravilna DDV identifikacija povzroči pomembna davčna tveganja in dodatne stroške.

Ključ do uspešnega obvladovanja teh obveznosti je pravočasna analiza poslovnega modela, poznavanje pravil posamezne države in sodelovanje z ustreznimi strokovnjaki. Tako se lahko davčni zavezanci izognejo neprijetnim presenečenjem ter zagotovijo skladno in učinkovito poslovanje na mednarodnih trgih. Če tudi vi poslujete mednarodno in ne veste ali se morate identificirati za DDV ali ne vam lahko pri tem pomagamo, saj imamo pisarne v več kot 160 državah po svetu.

mag. TANJA URBANIJA
tanja.urbanija@bdo.si

DDV skupine in pregled članov na FURS seznamu

Skupina za DDV (DDV skupina) se v Sloveniji uporablja od 1. januarja 2026 dalje, ko je bila v nacionalni pravni red uvedena možnost skupinske identifikacije za namene DDV. Gre za ureditev, pri kateri lahko finančno, ekonomsko in organizacijsko povezani davčni zavezanec nastopajo kot en sam davčni zavezanec, kar pomeni enoten DDV obračun ter

neobdavčene transakcije med člani skupine. Več o DDV skupinah smo podrobneje pisali tudi v novičkah v izdaji za marec/april 2026.

Zavezanci lahko na enem mestu preverijo, katere družbe so vključene v posamezno DDV skupino. Seznam vodi Finančna uprava Republike Slovenije (FURS) in ga redno posodablja, dostopen

pa je na spletni strani: https://www.fu.gov.si/e_storitve/seznami_davcnih_zavezancev/ v dokumentu [Evidenca skupin za DDV](#).

AJDA KUNSTELJ

ajda.kunstelj@bdo.si

BDO Svetovanje d.o.o., slovenska družba z omejeno odgovornostjo, je članica BDO International Limited, britanske družbe „limited by guarantee“ in je del mednarodne BDO mreže med seboj neodvisnih družb članic.

BDO Svetovanje d.o.o.

Cesta v Mestni log 1

SI-1000 Ljubljana, Slovenija

Telefon: 01 53 00 920, e-pošta: info@bdo.si